

Curtea Supremă de Justiție ÎNCHEIERE

21 februarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu și Mânăscuță Igor,

examinând, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea recursului declarat împotriva deciziei din 15 martie 2023 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, de avocatul Victoria Dodica în numele inculpatului

Mogorici Gruia XXXX.

*Termenul de
examinare,
instanța de fond: 13.09.2021 - 03.08.2022,
instanța de apel: 06.09.2022 - 15.03.2023,
instanța de recurs: 15.06.2023 - 21.02.2024.*

Asupra admisibilității recursului menționat, Completul de judecată,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința din 03 august 2022 a Judecătoriei Ungheni, s. Central, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Mogorici Gruia a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 1 an 2 luni închisoare și art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 1 an 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de *probațiune* de 2 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului suma de 1 024 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la urmărirea penală.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Mogorici Gruia, la data de 19.05.2021, orele 05:20, având în temeiul art. 133¹ Cod penal, calitatea de membru

de familie, aflând-se la domiciliul său din s. Xxxx, r-nul Xxxx, acționând cu intenție directă, urmărind scopul provocării vătămarilor corporale unui membru de familie, pe fonul unor relații ostile apărute spontan între el și fratele său, Mogorici Gunar, i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu pumnul peste față după care folosindu-se de o cratiță i-a aplicat o lovitură cu aceasta în regiunea capului, cauzându-i lui Mogorici Gunar, plăgi în regiunea occipitală și sub ochiul stâng, leziuni care conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 19.05.2021, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se pe teritoriul stației peo din s. Xxxx, r-nul Xxxx, unde venise și angajații inspectoratului de poliție Xxxx, printre care și colaboratorul de poliție Petru Musteața, care era în uniforma de serviciu și efectua acțiuni procesuale de protocolare a cazului privind aplicarea violenței fizice asupra lui Sapescu Vasile, după ce ultimul, precum și alte persoane aflate la locul dat au indicat că Mogorici Gruia este persoana care la agresat pe victimă, prezentându-se și legitimându-se confirmând funcția deținută, l-a somat pe acesta să-l urmeze la postul de poliție din satul dat.

Tot atunci, Mogorici Gruia, fiind informat de colaboratorul de poliție Petru Musteața despre scopul vizitei, precum și în mod repetat fiind somat de a al urma la postul de poliție pentru protocolarea cazului, nu a reacționat, refuzând categoric de a se supune cerințelor legitime a agentului statului menționat și urmărind scopul vătămării integrității corporale a colaboratorului de poliție, în vederea sistării activității lui de serviciu și schimbării caracterului în interesul său, în timp ce era urcat cu forța în automobilul de serviciu, s-a exprimat cu cuvinte obscene în adresa acestuia, după care intenționat a aplicat violența fizică asupra colaboratorului de poliție Petru Musteața, manifestată prin mușcarea mâinii stângi.

Urmare a acțiunilor violente săvârșite de Mogorici Gruia, părții vătămate Musteața Petru i-au fost cauzate plăgi pe mâna stângă, traumatisme care potrivit raportului de expertiză judiciară (medico-legal) cu nr. xxxx din 2 februarie 2022 se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Prima instanță a statuat că probele administrate confirmă în totalitate vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, ca acțiunea intenționată manifestată fizic, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care a provocat vătămarea ușoară a integrității corporale și în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, că inculpatul a săvârșit infracțiuni mai puțin grave, care se pedepsesc în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore, sau închisoare de până la 3 ani și în baza art. 349 alin. (1¹)

Cod penal cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 3 ani, că anterior a mai fost condamnat prin sentința din 26.04.2016 a Judecătorei Xxxx în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare și prin sentința din 07.05.2018 a Judecătorei Xxxx în baza art. 201¹ alin. (2) Cod penal, la 3 ani închisoare, eliberat la 15.01.2021, că circumstanțe agravante fiind stabilit - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, cea atenuantă fiind recunoașterea vinovăției și căința sinceră, că la locul de trai se caracterizează negativ, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are doi copii minori la întreținere, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura raionului Xxxx, Maxim Ciugureanu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 1 an 6 luni închisoare și art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 1 an 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani 2 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că la individualizarea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de toate criteriile stabilindu-i inculpatului Mogorici Gruia o pedeapsă prea blândă în raport cu circumstanțele cazului.

Mai mult, la aplicarea pedepsei nu s-a luat în considerație că la locul de trai, Mogorici Gruia se caracterizează negativ, anterior a mai fost atras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor similare.

Prin urmare, reeducarea ultimului nu poate avea loc fără aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar. Faptul că inculpatul are la întreținere mai mulți copii minori nu reprezintă o circumstanță excepțională de natură să impună necesitatea aplicării unei pedepse non-privative de libertate, circumstanță dată urmând a fi apreciată în coraport cu celelalte circumstanțe pe caz.

4. Potrivit deciziei din 15 martie 2023 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Mogorici Gruia, recunoscut vinovat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a), 349 alin. (1¹), 84 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, i-a fost exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, urmând să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Însă, la stabilirea pedepsei inculpatului Mogorici Gruia, instanța a aplicat prevederile art. 90 Codul penal, suspendând condiționarea executării pedepsei stabilite în privința inculpatului, fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a reținut că, inculpatul la locul de trai este caracterizat negativ, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Xxxx din 26.04.2016, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare. Pedepsa cu închisoarea s-a dispus suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani. Prin sentința Judecătorei Xxxx din 17.10.2017, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare. La 07.05.2018, prin sentința Judecătorei Xxxx, inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) Cod penal la 3 ani închisoare, fiind eliberat din locurile de detenție la data de 15.01.2021, după ispășirea pedepsei și la 19.05.2021, din nou a comis două infracțiuni.

În circumstanța în care inculpatul nu este la prima abatere, anterior a mai fost condamnat, fiindu-i acordată șansa pentru a-și corecta comportamentul său față de societate prin aplicarea pedepsei nonprivative de libertate, însă pedeapsa aplicată nu și-a produs scopul legii penale prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, fapt ce denotă că inculpatul nu și-a făcut concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni, iar acest scop al pedepsei va fi imposibil de realizat în cazul suspendării condiționate a executării pedepsei.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, inclusiv în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă a fost stabilit, faptul săvârșirii infracțiunii în stare de ebrietate, cât și faptul că ultimul anterior a fost condamnat.

Instanța de apel a statuat că, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit deciziei instanței de apel, instanța de fond neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, or, instanța a ignorat faptul că, anterior Mogorici Gruia a comis mai multe infracțiuni cu intenție, demonstrând prin faptul dat că, cele comise nu constituie un incident în biografia acestuia.

Respectiv, în asemenea situație pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse reale cu executare, atât cu caracter

general de prevenție cât și cu caracter concret, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

5. Avocatul Victoria Dodica declară recurs ordinar, în numele inculpatului, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

În argumentarea recursului, recurentul indică că cauza a fost judecată în apel în lipsa citării părții vătămate.

Totodată, invocă că în motivarea deciziei pronunțate, instanța de apel a indicat că pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, este pe măsură să convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, totuși, instanța nu a luat în considerare condițiile de viață ale inculpatului și nu a indicat de ce anume în cazul dat pedeapsa nonprivativă de libertate nu va putea corecta vinovatul care, de fapt, deja era pe cale de corectare.

Instanța de apel a ignorat faptul că părțile vătămate nu au avut pretenții de ordin moral sau material față de inculpate, că cel din urmă are la întreținere 3 copii minori; că după pronunțarea sentinței de condamnare din 03.08.2022, inculpatul nu a săvârșit nici o altă încălcare, ceea ce probează că pedeapsa aplicată prin sentința pronunțată de Judecătoria Ungheni a fost una efectivă, care realiza scopul pedepsei penale, și anume scopul de corectare și reeducare a persoanei, or pedeapsa penală nu trebuie să servească doar ca un mijloc de constrângere statală, în primul rând ca mijloc de generare la inculpat a conștientizării ilegalității acțiunilor sale și formării dorinței de a se corecta, reeduca, de a respecta normele legale.

Or, aplicarea art. 90 Cod penal prin sentința din 03.08.2022, a acordat nu numai inculpatului, șansa de a revizui principiile și valorile sale de viață, de a-și corecta stilul de viață, comportamentul, dar și statului, societății posibilitatea de a înțelege este sau nu inculpatul predispus la corectare și reeducare fără privare de libertate.

După pronunțarea sentinței de condamnare și până la pronunțarea deciziei au trecut 7 luni și instanța de apel nu a indicat circumstanțe ce au avut loc în această perioadă, au determinat-o să concluzioneze că, totuși, inculpatul poate fi reeducat doar prin privarea de libertate, care, în timp ce astfel de circumstanțe nu sunt, poate fi calificată ca o manifestare în favoarea acuzării, fiind astfel încălcat art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 6 alin. 1 CEDO. Consideră recurentul că modificarea sentinței de condamnare cu excluderea aplicării față de condamnat a prevederilor art. 90 Cod penal, în lipsa invocării circumstanțelor sus-menționate, de fapt, duce la consecințe contrare scopului urmărit de reeducare și corectare a persoanei, deoarece încalcă principiul echității.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data declarării recursului, până la 01.09.2023) – recursul se admite dacă *cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a unei părți*, și *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat, din motiv că instanța de apel a adoptat o decizie legală și motivată.

7. Examinând admisibilitatea recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Completul de judecată concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023) (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza *temeiurilor* în vigoare la data depunerii recursului.

În prezenta cauza se constată că recurentul avocatul Victoria Dodica s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen (la 12.05.2023).

În conformitate cu art. 432 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), un complet din 3 judecători, prin încheiere, declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 432 alin.(4) Cod de procedură penală, în încheierea privind inadmisibilitatea recursului se menționează sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității. Aceasta se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

În speță se reține, că potrivit recursului declarat de către *avocatul Victoria Dodica*, recurentul a indicat ca temeiuri al recursului pct. 5), 6), art. 427 Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data depunerii recursului, până la modificările introduse prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), adică recurentul își manifestă dezacordul cu soluția instanței de apel referitor la pedeapsă, menționând că *examinarea cauzei în apel a avut loc fără citarea legală a unei părți și faptul că hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, ceea ce corespunde temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data depunerii recursului, până la modificările introduse prin Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului declarat de către avocat, și care ar putea afecta legalitatea soluției pronunțate de către instanța de apel, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În ce privește temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) din Cod de procedură penală (redacția legii la data declarării recursului, până la 01.09.2023), și invocat de recurent, completul de judecată reține că acesta nu și-a găsit confirmare,

ori potrivit materialelor cauzei penale, la examinare în ordine de apel, la soluționarea posibilității examinării cauzei în lipsa părții vătămate, apărătorul inculpatului și nici inculpatul însuși, nu au obiectat și au considerat posibilă examinarea cauzei penale în ordine de apel în lipsa acestuia (f.d. 174 -177, vol.II).

Mai mult ca atât, cauza penală a fost examinată la prima instanță, la cererea inculpatului, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cu citirea corespunzătoare a părții vătămate Petru Musteață, însă care la examinarea cauzei nu s-a prezentat, cât și nu a formulat o acțiune civilă în prezentul proces penal. Prin urmare, faptul examinării cauzei penale în ordine de apel în lipsa părții vătămate P.Musteață, nu constituie o încălcare a dreptului inculpatului, acesta personal solicitând prin cerere scrisă judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală și pe care a recunoscut în totalitate fără obiecții, neavând alte probe pentru cercetare în ședința de judecată. Astfel, în circumstanțele în care soluția pronunțată de către instanța de apel referitor la pedeapsa numită inculpatului nu-i convine ultimului, acesta nu poate invoca pretinsă încălcare a drepturilor sale procesuale, în ce privește examinarea cauzei penale în ordine de apel în lipsa părții vătămate, devreme că nici acesta din urmă nu contestă hotărârea judecătorească, iar inculpatul a solicitat și cauza penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, în sensul menționat supra, completul de judecată constată că recurentul nici nu a dezvoltat în recurs temeiul invocat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) din Cod de procedură penală (redacția legii la data declarării recursului, până la 01.09.2023) și nu a specificat în ce mod examinarea cauzei penale în instanța de apel în lipsa părții vătămate menționate, cât și hotărârea pronunțată de instanța de apel, ar afecta drepturile și interesele inculpatului, dacă acesta din urmă nu este de acord doar cu măsura de pedeapsă stabilită de către instanța de apel.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în ce privește pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (redacția legii la data declarării recursului, până la 01.09.2023) (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale

familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel s-a expus referitor la individualizarea pedepsei, fără a justifica necesitatea exclusivă de aplicare a pedepsei privative de libertate, însă în acest sens, după cum urmează din pct. 27-31 a deciziei instanței de apel, aceasta și-a motivat suficient de clar soluția lipsei raționamentului aplicării, la caz a prevederilor art. 90 Cod penal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens la probleme esențiale ale cauzei (*pct. 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra oportunității celei sau altei forme de pedeapsă, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele nu au comis erori de drept în raport cu drepturile și interesele legale ale inculpatului prin prisma temeiurilor de recurs invocate de recurent și prevăzute de pct. 5), 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală (redacția legii la data declarării recursului, până la 01.09.2023), și că recursul este unul inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct.4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), completul de judecată a Curții Supreme de Justiție, -

DISPUNE:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Victoria Dodica în numele inculpatului **Mogorici Gruia XXXX**, împotriva deciziei din 15 martie 2023 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecători

Sergiu Daguța

Igor Mânăscuță